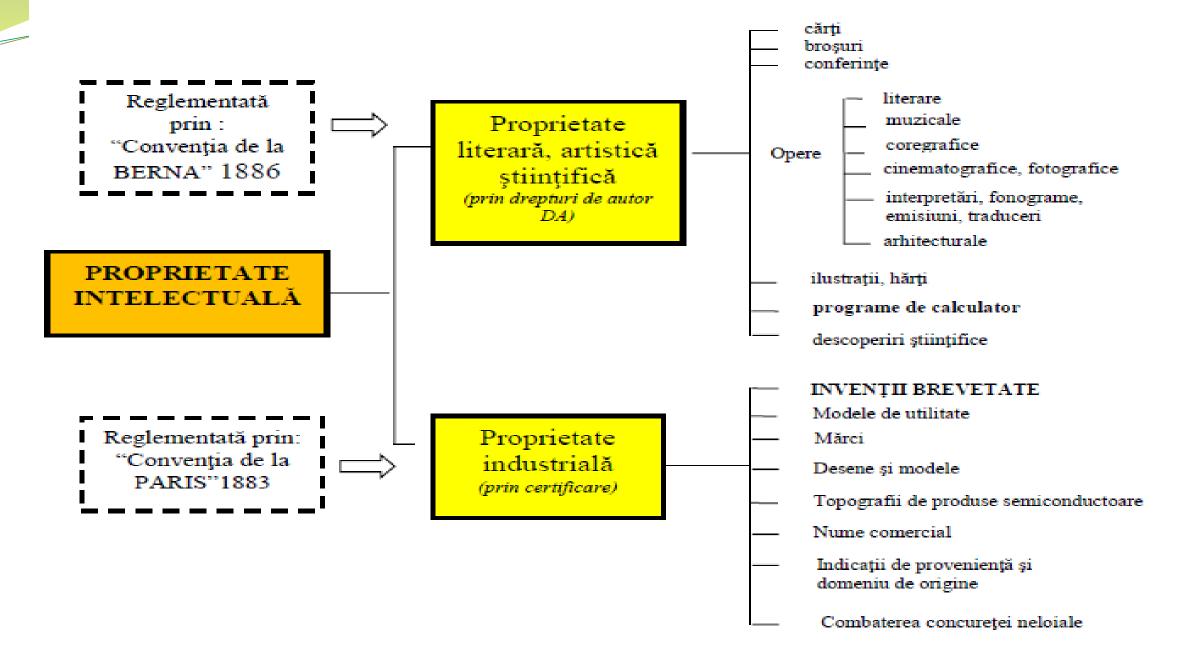
Elemente fundamentale de proprietate industrială

Note de curs

- Definiții
- Proprietatea intelectuală este ansamblul drepturilor asociate activității intelectuale în domeniul, literar, artistic și științific.
- Proprietatea intelectuală, spre deosebire de proprietatea în general, care este legată de posesia bunurilor materiale, a fost consacrată ca o realitate obiectivă având în vedere "bunurile spirituale".
- Ea cuprinde două categorii :
 - proprietatea literară, artistică și științifică;
 - proprietatea industrială.

- **Proprietatea literar, artistică și științifică** se referă la categorii de creație intelectuală a căror protecție se naște de la sine, din momentul realizării lor fără a fi nevoie de o procedura de examinare și certificare. Ea este protejată prin drepturi de autor (DA) numai dacă este originală.
- **Proprietatea industrială** se referă la categorii de creație intelectuală reproductibilă industrial sub formă de produse, procedee sau metode. Ea este protejată la solicitare, prin certificare, brevetare, în baza unei evaluări a unui organism oficial de specialitate.

- Elementul comun al celor două domenii constă în faptul că se referă la obiecte ce rezultă din activitatea intelectuală creatoare a omului în domeniul respectiv.
- Protecția proprietății literar, artistice și științifice sau protecția dreptului de autor se referă la faptul că în general anumite practici sau utilizări ale acestor opere sunt considerate ilicite dacă se fac fără autorizația autorului.

- Cele mai tipice situații asupra cărora intervine protecția dreptului de autor sunt :
 - copierea sau reproducerea unei opere oarecare indiferent de genul ei;
- reprezentarea sau executarea în public a operei (de obicei muzicale, dramatice, cinematografice);
- înregistrarea sonoră a reprezentanților sau execuțiilor de opere literare și muzicale;
 - realizarea de filme adaptate după opere sau închiderea lor în filme;
 - transmiterea prin radio și televiziune a oricăror genuri de opere;
 - traducerea operelor literare.

- Noţiunea de proprietate industrială trebuie înţeleasă în accepţiunea cea mai largă în sensul că nu se limitează numai la sfera industriei ci şi la alte domenii economice şi sociale (economice în general, comerţ, ştiinta, agricultură, sănătate, mediu, cultură apărare). Ca urmare proprietatea industrială se referă deopotrivă la produse şi tehnologii industriale cât şi la produse şi tehnologii alimentare.
- Esenţa dreptului de proprietate industrială constă în prerogativele titularului unui titlu de protecţie acordat, pe un teritoriu şi un timp limitat, de a realiza, produce şi valorifica obiectul de proprietate industrială precum şi de a interzice terţilor reproducerea, fabricarea şi valorificarea neautorizată a obiectului respectiv. Cu alte cuvinte este vorba de conferirea prin lege a unui drept de monopol de exploatare a obiectului de proprietate industrială în favoarea titularului, drept care este limitat în timp şi în spaţiu.

- Invenție, inovare, inovație.
- Inovarea, invenţia şi inovaţia sunt categorii distincte. Utilizarea acestor termeni într-un mod neadecvat produce deseori confuzii. Inovarea este un proces care poate să includă sau nu invenţii şi inovaţii şi ea se poate manifesta în plan tehnic, organizaţional, managerial, financiar.
- Inovatia ca solutie tehnică de perfecționare nu este o categorie de proprietate industrială. In cel mai bun caz ar putea fi asociată modelului de utilitate.

Niveluri de creativitate

DESCOPERIREA ŞTIINŢIFICĂ Punerea în evidenţă a unei legi naturale

INOVAREA

Aplicarea unei soluții tehnice noi până la realizarea industrial-economică

INVENTIA

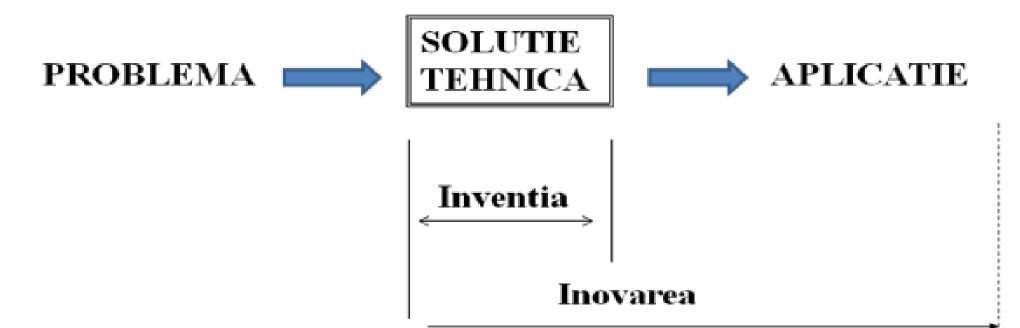
O soluţie tehnica nouă,inventiva, pentru realizarea unui produs/procedeu

INOVATIA

O solutie tehnica de perfectionare

Inventia – solutie tehnica noua pentru realizarea unui produs, procedeu

Inovarea – proces, ansamblu de activitati, pentru realizarea de noi produse, noi tehnologii si difuzarea acestora in economie

- Invenția brevetată.
- Invenţia ca soluţie tehnică nouă, inventivă şi aplicabilă, este importantă pentru societate prin capacitatea de a determina progresul tehnic şi susţine inovarea ca proces cu finalitate pe piaţă.
- Invenţia ca rezultat al gândirii creatoare a inventatorului poate fi exploatată liber, dar în majoritatea cazurilor datorită valenţele tehnico-economice pe care le conferă este protejata prin brevetare.

- Invenţia brevetată este obiectul de proprietate industrială de cea mai mare importanţă. În principiu invenţia brevetată reprezintă o convenţie între inventator şi societate prin care inventatorul oferă (divulgă) societăţii rezultatul muncii sale creatoare, iar societatea se angajează faţă de inventator să-i respecte drepturile ce ar decurge şi anume dreptul de autor şi exclusivitatea de exploatare a avantajelor invenţiei.
- Iniţiativa şi dreptul de a-şi proteja invenţia prin brevetare aparţine în totalitate inventatorului sau angajatorului pentru invenţiile de serviciu. Din multiple motive aceştia au interesul asigurării protejării ei, iar societatea este dispusă printr-o legislaţie adecvată să accepte acest demers.

PROPRIETATE INDUSTRIALA ESENTA PROPRIETATII INTELECTUALE

Proprietatea Intelectuala = Proprietatea bunurilor spirituale

Principiul juridic al « teoriei obligatiilor reciproce »

Creator – dezvaluie societatii rodul muncii sale creatoare

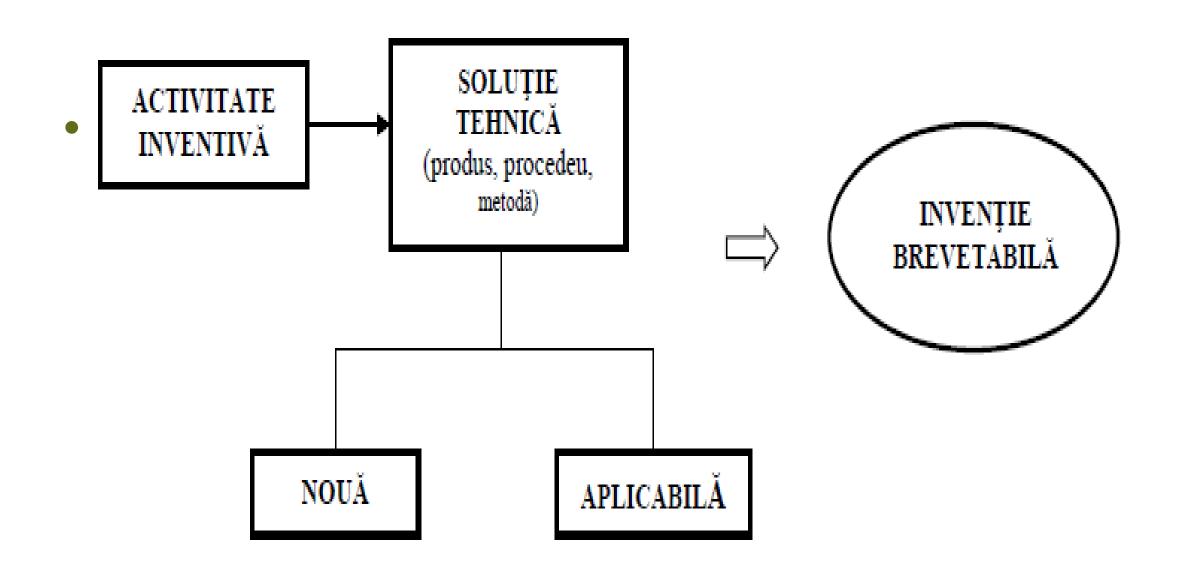

SOCIETATEA – se obliga sa-i respecte anumite drepturi speciale oferindu-i drepturi exclusive de exploatare.

Titlul de proprietate (Brevet, Marca, Desen Ind....)

- Din punct de vedre al legislației naționale (art 7.legea nr. 64/1991)
- "O invenție este brevetabilă dacă este nouă, rezultă dintr-o activitate inventivă și este susceptibiă de aplicare industrială. Invenția brevetabilă poate avea ca obiect un produs, un procedeu sau o metodă".

- Astfel pentru ca o creație științifică să fie recunoscută drept invenție și brevetată, se cer îndeplinite cumulativ următoarele cerințe:
- să fie rezultatul unei activități de creație științifică și tehnică (activitate inventivă);
- - să fie o **noutate**;
- - să aibă **aplicabillitate industrială** (aplicare industrială, repetabilitatea parametrilor, utilitate)
- - să constituie o soluție tehnică (produs, procedeu sau metodă).
- Definiția invenției brevetabile poate fi schematizată prin reprezentarea grafică din figura următoare.

- Invenția ca soluție tehnică
- Prin soluție tehnică înțelegem totalitatea informațiilor tehnice care permit rezolvarea completă și efectivă a unei probleme tehnice de către un specialist din domeniu, utilizându-se mijloacele tehnice curente.
- În funcție de domeniu, natura acestor informații poate fi analitică și grafică sau numai analitică, dar esențial este ca acestea să permită conturarea clară și precisă a soluției tehnice pentru determinarea întinderii protecției solicitate.
- De altfel soluțiile tehnice trebuie să fie rezultatul unui raționament tehnic sau al unei operațiuni tehnice și nu pot fi considerate soluții tehnice acelea în care elementul de creație este de ordin științific, economic, financiar, organizatoric, didactic sau artistic.

- Invenția ca noutate
- Elementul de noutate este esențial în caracterizarea unei invenții.
- Noutatea invenției trebuie să aibă un caracter absolut și nu este limitată în timp și în spațiu.
- Cercetarea noutății se face în raport cu materialele documentare cunoscute și făcute publice (cărți, articole, standarde, brevete, etc) în toată lumea.
- Materialele documentare opozabile unei propuneri de invenţii se numesc "anteriorităţi", iar publicarea propriei soluţii înainte de brevetare se numeşte "divulgare".
- În ceea ce priveşte caracterul noutății, acesta nu este numai abstract, el trebuie să aibă și un aspect concret. În procesul comparativ deosebirea de alte soluții tehnice trebuie să fie de ordin constructiv, funcțional sau de succesiune a fazelor unui proces și generatoare de efecte tehnice noi.
- Aceste efecte tehnice pot să fie cunoscute, dar superioare, sau imprevizibile, toate producătoare de efecte utile.

- Elementele de noutate și activitate inventivă ale unei invenții brevetabile se interpătrund și se condiționează reciproc în procesul aplicării practice prin aceea că elementele noi brevetabile generează efecte tehnice noi sau superioare, determinând o treaptă calitativă superioară.
- Efectele tehnice noi sau superioare sunt astfel "efecte determinante", iar o consecință a acestora ar fi "efectele derivate" care constau în avantaje de ordin economic, social, estetic. Efectele tehnice sunt legate de proprietățile fizice, chimice sau mecanice și de cele tehnologice ale spețelor brevetabile.

- Activitatea inventivă
- Activitatea inventivă este elementul determinant al unei invenții. Legislațiile naționale ale statelor reglementeză ușor diferențiat nivelul inventiv cerut la brevetare. De aici apare și o relativă subtilitate necesară evidențierii aportului inventiv în cazul unei soluții tehnice noi. Astfel în legislația țărilor anglo saxone, ca și în legislația noastră, nu este brevetabilă invenția care apare evidentă și nu comportă un pas inventiv ("inventive step") în raport cu ceea ce este cunoscut în stadiul tehnicii. De aici rezultă că pasul evident, rezultat al unui raționament logic evident, la îndemna oricui, nu este similar cu pasul inventiv.

• Condiția cerută de lege pentru ca o invenție să fie brevetabilă este existența unei "idei inventive" sau " aport creator" fără a se impune o măsură a acestuia. De aceea din punct de vedere al brevetabilității nu există invenții "mici" sau invenții "mari".

• Aplicabilitatea

- Aplicabilitatea industrială este determinată și nu trebuie confundată cu aplicarea. Acest element este în strânsă corelație cu condiția legată de exprimarea unei invenții brevetabile ca soluție tehnică, ceea ce exclude posibilitatea brevetării ideilor, principiilor teoretice sau descoperirilor științifice. Caracterul aplicativ industrial trebuie privit nu numai prin posibilitatea de realizare practică în momentul brevetării ci și prin posibilitățile de perspectivă și de realizare în viitor. În felul acesta aplicabilitatea (și nu aplicarea) exclude monopolul imoral.
- In general invenția este rezultatul cercetarii aplicative sau de dezvoltare și mai rar al celei fundamentale.

• Inventii nebrevetabile

- Invenţiile brevetabile sunt cele care întrunesc simultan condiţiile de brevetare cerute de lege. Invenţiile nebrevetabile sunt subcategoria care nu satisface condiţiile de brevetare.
- Astfel descoperirile ştiinţifice, ideile, teoriile ştiinţifice, metodele matematice, programele de calculator, diagramele, nomogramele, metodele de instruire, metodele de diagnosticare şi tratament, planuri şi metode de sistematizare, soluţiile economice şi de organizare, realizările estetice, reguli de joc (art. 13 legea 64/91) deşi în conţinutul lor sunt raţionale şi pot avea un important aport creativ, ele nu sunt brevetabile pentru că nu reprezintă soluţii tehnice.

- Un caz aparte îl reprezintă programele de calculator, care în principiu sunt protejate prin drepturi de autor, dar ele pot fi protejate și prin brevetare atunci când asociate unui element material dermina efecte tehnice așa zisele "Computer Integrated Invention (CII)".
- O altă categorie rațional nebrevetabilă o reprezintă invențiile contrare bunelor moravuri și ordinei publice (art. 12 legea 64/91). Invențiile care contravin legilor naturii (exemplu: perpetum mobile) sunt invenții neraționale.

- Invenția și brevetul de invenție.
- Este important ca încă de la începutul demersurilor de identificare a soluției tehnice brevetabile să se facă distincția clară între invenție și brevetul de invenție. Cele două deși sunt asociate funcțional au semnificații diferite;
- -invenţia este o soluţie tehnică nouă, inventivă şi aplicabilă rezultat al activităţii creative a inventatorului. Ea poate să fie protejată (prin certificare, prin brevet de invenţie) sau să rămână neprotejată şi că atare utilizabilă, de oricine are acces la ea, fără restricţii.

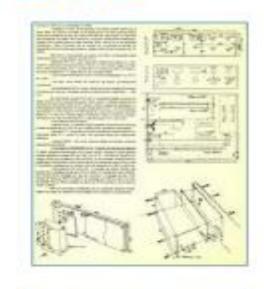
Pentru societate importantă este invenția ca element de fundamenare a proceselor de inovare și a progresului social. Prin caracteristicile ei o invenție poate să fie mai mult sau mai puțin valoroasă, valoarea ei manifesandu-se prin efecte economice, științifice sau tehnice și cele în planul cunoașterii.

• -brevetul de invenție este un document juridic eliberat de o autoritate publică, la cerere și în urma unui examen și nu are decât rolul de a reglementa raporturile sociale în aplicarea invenției. Funcția principală a brevetului de invenție este cea de asigurare a drepturilor exclusive de exploatare (teritorial și în timp limitat) adică "dreptul de a interzice". Brevetului de invenție nu i se poate asocia o valoare. De altfel OSIM nu certifica valoarea ci doar îndeplinirea unor condiții de brevetabilitate. În schimb brevetului i se poate asocia noțiunea de calitate în sensul în care aria protecției conferite este cât mai extinsă, iar brevetul ca document juridic rezistă la contestații, revocări sau anulări.

Inventia # Brevetul de inventie

INVENTIA - Solutie Tehnica

Noua si Inventiva pentru rezolvarea unei probleme tehnice

BREVETUL DE INVENTIE -

Document juridic indicand un titlu de protectie pentru INVENTIE **Brevetare**

- Proceduri de brevetare calea națională, regională, internațională.
- Brevetarea invenţiei este un demers important care trebuie să se facă în perspectiva valorificării invenţiei deoarece brevetarea poate antrena cheltuieli considerabile în special cu taxele şi consultanţa de specialitate.
- Decizia pentru brevetarea europeană la EPO (Oficiul European de Brevete), sau internaționala în procedura PCT este una de maximă responsabilitate și se justifică doar atunci cand valorificarea inventiei poate fi facută cu success pe mai multe piețe, iar beneficiile obținute pot compensa taxele și cheltuielile asociate.

- In termenul primului an de prioritate convenţională, după depunerea cererii de brevet de invenţie la OSIM, se poate opta pentru continuarea procedurii de brevetare:
- -pe cale nationala la **OSIM** cu cheltuieli ce pot fi cuprinse intre 1000-3000 Euro
- -pe cale europeană la EPO cu cheltuieli ce pot fi cuprinse intre 28 000 -35 000 Euro
- -pe cale internaționala **PCT** cu cheltuieli ce pot fi cuprinse intre 35 000-50 000 Euro

- Aceste cheltuieli sunt suportate de titularul brevetului, de obicei unități industriale care aplică și valorifică invenția și doar în cazuri de excepție de inventatorii care pot sa-și valorifice singuri invenția.
- In ceea ce priveşte evoluţia demersurilor de brevetare acestea pot fi incadrate in două etape mari:
- proceduri premergătoare depunerii cererii de brevet de invenție (1-6 luni)
- proceduri ulterioare depunerii cererii de brevet de invenţie (3-5 ani).

Costuri -Taxe

- •Inregistrare CBI 134 lei 3luni de la data inregistrarii
- •Publicare CBI 223 lei 6 luni de la data inregistrarii
- Intocmire raport documentar 360 lei Odata cu solicitarea

("regula" celor 24 de luni)

- •Examinare CBI 1338 lei din luna 4 pana in a 18 a
- Tiparire, publicare, eliberare BVI 446 lei 4 luni de la data comunicarii
- Taxa de mentinere in vigoare 1-5 ani 669+714+803
 lei
- TOTAL:4327 lei

Procedura de Brevetare a Inventiei

A. Proceduri premergatoare inregistrarii CBI

CBI-Cerere Brevet de Inventie

B. Proceduri <u>ulterioare</u> inregistrarii CBI

- Cesionare,transfer tehnologic
 - Spin-Off
 - Abandon
 - Brevetare (Exceptional)

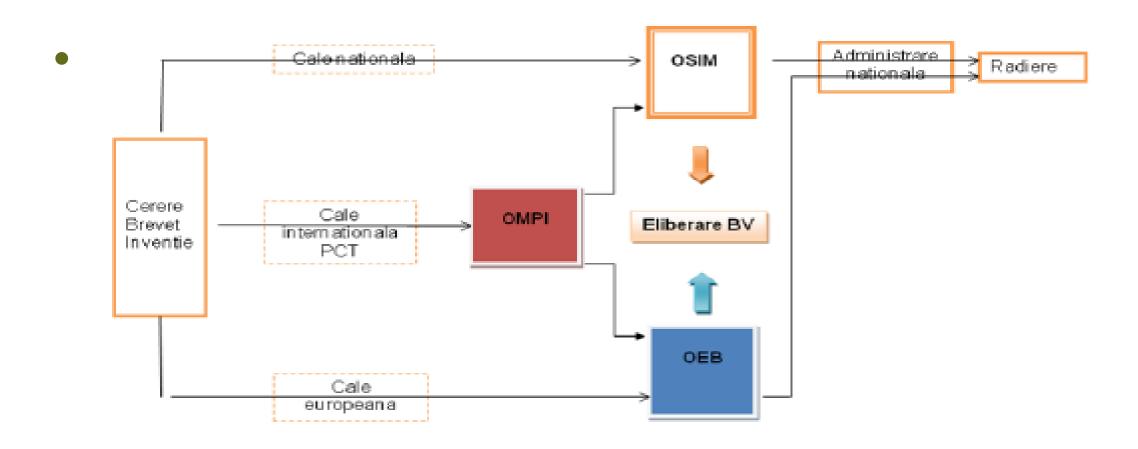

Evaluare +decizie in max 24 luni

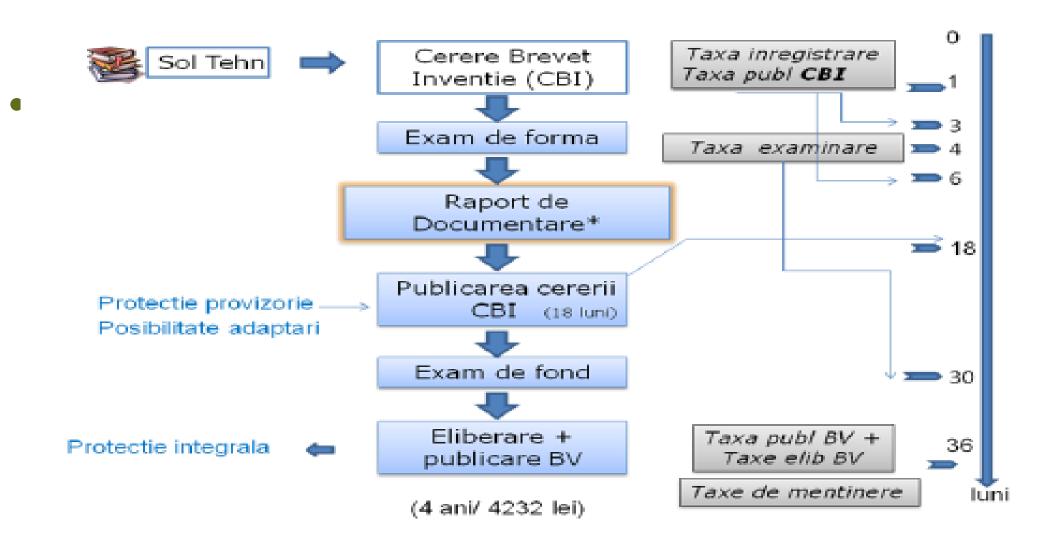
2/22/2015

Prof. Dr. Ing. Tudor Iclanzan

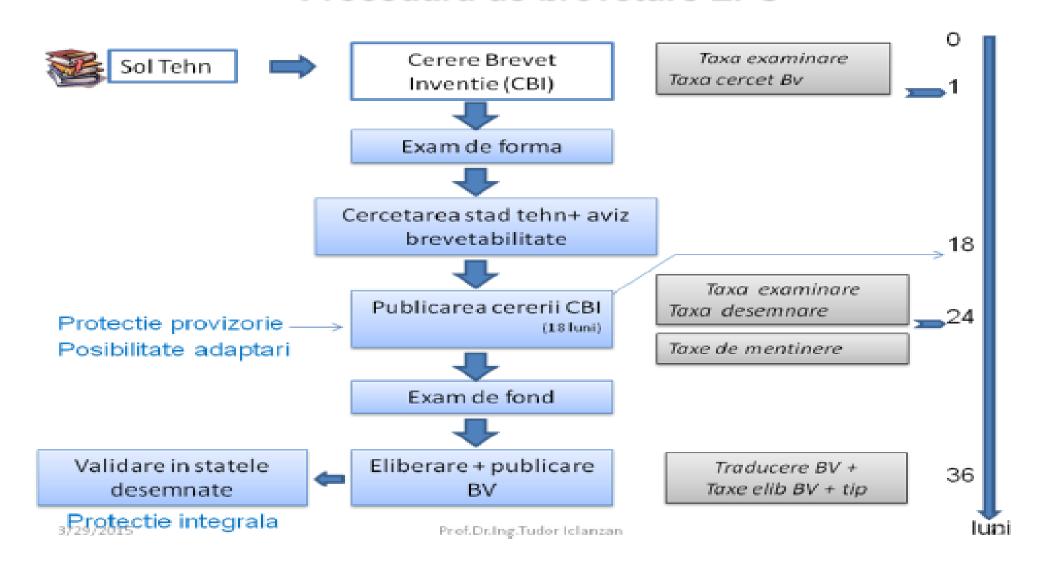
Sisteme de brevetare

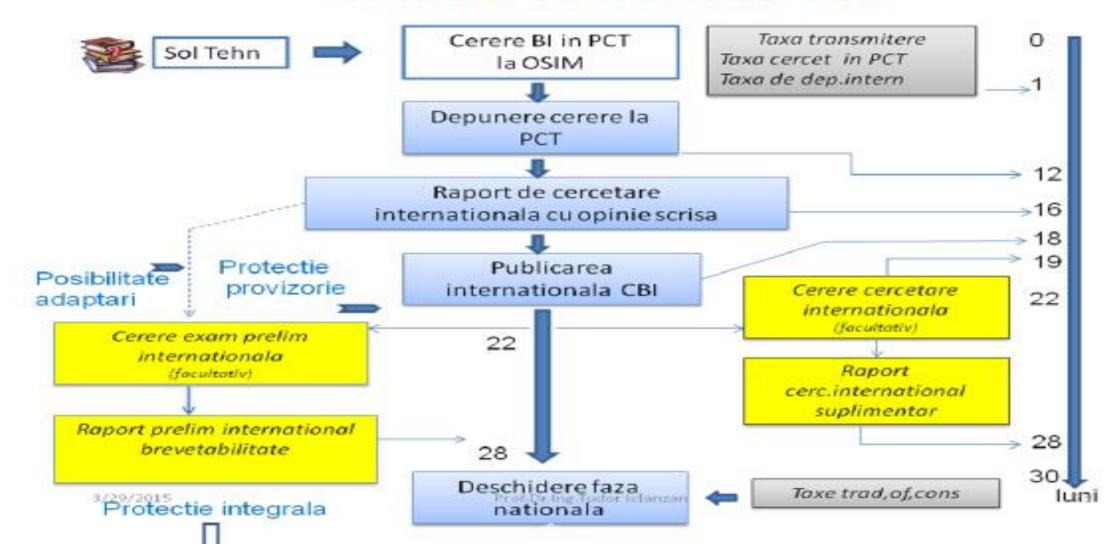
Procedura de brevetare OSIM

Procedura de brevetare EPO

Procedura de brevetare PCT

- Modelul de utilitate în universitate
- Ciclurile lungi de certificare ale unui brevet de invenţie (4-6 ani) îl fac inoperant pentru valorificare prin afirmarea vizibilităţii ştiinţifice a studenţilor datorită depăşirii ciclului formative, mai scurt, specific masteranzilor (2 ani) sau doctoranzilor (3 ani).
- Certificarea unui Model de Utilitate ("mica invenţie") este mai rapidă, mai ieftină şi mai la îndemana studenţilor care realizează pentru prima dată confirmarea unei realizări inovative şi contribuie la deprinderea unor bune practici în domeniu contribuind hotărâtor la formarea unei culturi adecvate a inovării

Singura formă de generare, certificare și valorificare a unei invenții care ar putea fi incadrată în ciclclul normal de activitate a studenților din anul terminal, in special masteranzi și doctoranzi, este

MODELUL DE UTILITATE

(cunoscut « mica invenţie »)

- generare mai uşoara (nu se cere activitate inventivă);
- durată scurtă de certificare (8-12 luni);
- costuril reduse (1800 lei sau chiar 20%);
- transferului mai facil către industrie şi mai ales IMM-uri;
- asigurarea aceloraşi funcţii de protecţie juridică ca şi brevetul de invenţie;